

tydige, og som en lille åben økonomi har Danmark en interesse i, at EU-politikken koordineres. Se, disse rapporter glemmer hr. Frank Dahlggaard.

Og så i øvrigt: Dansk erhvervsliv har jo stået i venteværelset, Danmark har stået i venteværelset til euroen, og når nu investorerne siger, at det er godt at investere i Danmark, så er det måske, fordi de tror på, at jasiden og Det Konservative Folkeparti er med til at sikre et ja.

Til hr. Holger K. Nielsen: Det kræver en lidt længere udredning, men jeg skal forsøge at gøre det så kort som muligt. Vi har skærpet tonen, det vedkender vi os; så kommer vi også igennem i medierne. Det, jeg har sagt, er, at vi gerne vil have indflydelse på udviklingen. Vi mener, at den fælles mønt er et middel til at få bundet Østeuropa tættere op.

Vi har sagt, at vi er nødt til som politikere at kigge en lille smule ud over vores egen næsetip. Der bor i bæltet fra Bosporus til Gibraltar 140 millioner mennesker ifølge FN, de bliver til 380 millioner i løbet af 25 år. Det, jeg har sagt i den anledning, er, at det er vigtigt, at der betales Marshallhjælp til Østeuropa ved en tilknytning til EU, at de får et økonomisk råderum, at vi får muligheder for at kunne vende samhandler og lignende mod de store kontinenter syd for Europa, hvor der sker den her befolkningstilvækst. Jeg har sagt, at jeg tror, vi kommer til at krige med dem, hvis ikke vi kommer til at handle med dem.

Og med hensyn til hr. Keld Albrechtsen – nu er jeg da beroliget over, at jeg ikke har set hr. Keld Albrechtsen i redningsvest herinde i dag – er vi jo totalt uenige med Enhedslisten i næsten samtlige spørgsmål. Og man hiver Nicetraktaten frem hver eneste gang, vi diskuterer, uanset at vi ikke aner, hvad der kommer til at stå i den. Vi ved, at der skal tilføjes nogle institutioner, så man kan komme til at samarbejde i forbindelse med EU's udvidelse. Det er det, der er at gå om bord i, men hr. Keld Albrechtsen tager jo hul på alt, blot vi diskuterer det her.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Ja tak. Og de næste tre er hr. Frank Aaen, hr. Jann Sjørnsen og hr. Frank Dahlggaard.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Bendt Bendtsen sagde, at nu skulle vi diskutere visioner, og det er jeg sådan set med på. Men så er det egentlig underligt at starte med at

sige, at man ikke engang vil diskutere, hvad der sker i Nice til december. Det næste skridt hører i hvert fald med, når man diskuterer visioner.

Så er jeg ude på en del møder rundt i landet, tit sammen med socialdemokrater, og så får jeg at vide, at visionen er, at nu er det et socialdemokratisk Europa, der er socialdemokratiske regeringer i næsten alle lande, og det her går ud på at tøjle markedskræfterne, den rå kapitalisme, og at spekulanterne skal have en på tuden.

Så er det, jeg spørger hr. Bendt Bendtsen: Er det sådan, at Det Konservative Folkeparti støtter et socialdemokratisk projekt, eller er det Socialdemokraterne, der er helt galt på den, og at det i virkeligheden er det modsatte af et socialdemokratisk projekt?

Man er jo fælles om jaet, så må det også være muligt at få en fælles fortolkning af, hvad visionen er. Er visionen et socialdemokratisk Europa, eller er visionen det liberalistiske Europa?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Bendt Bendtsen sagde i sin ordførertale, at et nej var et spring ud i det uvisse. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Et nej den 28. september betyder, at Danmark fortsætter det samarbejde, som vi har indgået også med eurolandene i ERM II-aftalen. Er det ikke rigtigt? Hvori består det spring ud i det uvisse, som hr. Bendt Bendtsen i sit ordførerindlæg påstår at det er?

Og når man ser på de rapporter, der er kommet – og det er rigtigt, der er kommet mange, og vi kan bruge dem hver især, som vi gerne vil – så er der dog én ting, der er slående ved de forskellige rapporter med deres forskellige vurderinger. Det er, at de sammentænker den økonomiske og den politiske union i EU.

Og her er det, jeg vil spørge hr. Bendt Bendtsen, om det i virkeligheden ikke er sådan, at et ja er et spring ud i det uvisse i den forstand, at den politiske union, som normalt er forudsætningen for en møntunion, slet ikke er etableret i EU i dag, og at det, vi vil opleve i de kommende år, også i forbindelse med regeringskonferencen, der skal føre til en ny traktat på Nicetopmødet i december, er, at det fører til en stærkere politisk integration?

Er det ikke sådan, må jeg spørge hr. Bendt Bendtsen, at et ja er et spring ud i det uvisse i forhold til den politiske union, som følger efter en møntunion?